

Byorkester i storformat

ANMELDELSE

Af Musikanmelder Lars Zachariassen

Fredericia Byorkester, Christianskirkens Drengekor, Mandagskoret, Trinitatis Kirkes Pigekor, Snoghøjekoret, Sangkoret Skjold.

Dirigent: Anne Cathrine Kielland Lund Solister: Iben Silberg, Tessa Kiilsholm, Jens Christian Tvilum, Adreas Winther Kaspersen.

Vi sad og blev forårshøje af den gode musik, der strømmede ud i salen og op imod os på balkonen i Teatersalen i aftes, da Fredericia Byorkester sluttede sin sæson af med lutter danske toner. Tre værker af to af danske musiks største komponister, Niels W. Gade og Carl Nielsen.

For nemheds skyld, tror jeg, valgte orkestrets formand og konferencier, Anders Nørregård, at give de fem deltagende kor fra lokalområdet et fællesnavn: Fredericia Byorkestets Kor. En ganske dækkende betegnelse, skulle det vise sig, for de fem kor sang virkelig som et stort kor, der var gået sammen og havde indstuderet Elverskud og Fynsk Forår igennem vinterens mange måneder.

Det der med mange måneder kunne godt være rigtigt, for så godt og sikkert klingede sangen.

Sandheden er dog, at de havde øvet sig hver for sig og først på det sidste gik sammen om at levere den flotte præstation med et velsmurt orkester foran sig på parkettet oppe ved scenen.

Det hele præsenteret med veloplagte og muntre indslag ved Anders Nørregård, der ikke kunne dy sig for at digte på herlig fynsk - som optakt til Fynsk Forår - og rappe et solidt digt af - som resume og optakt til Elverskud. Godt gået. Publikum var helt med på den. Der blev grinet godt i salen.

Hvor var det dog godt skuldret af de mange sangere og musikere. Ingen af aftenens værker er specielt lette at gå til. Fynsk Forår virker let i sit friske antræk og enkle ligefremme udtryk - men er det langt fra. Det fine og bevægende var, at de hundrede sangere med orkestret som adræt medspiller leverede en opførelse, der ramte plet som liflig fynsk pastorale. Der var saft og kraft i udtrykket. Ynde og lethed og mildhed med kant.

Det hele sat i musik af sangere og musikere, der nød at være aktive og at dele den ærkedanske tone i Carl Nielsens musik med publikum. - Den milde dag er lys og lang -sang Jens Christian Tvilum med sin lyse tenor - om vor nabos Ilsebil - en af vor sangskats allerdejlige sange. Her som i de fleste af aftenens solo- og ensemblepartier gav Anne Cathrine Kielland Lund solisterne plads til at røre stemmerne på, sådan at de kunne ramme så præcist som muligt det udtryk, der lå lige for i partierne. Mange gode og fintføjte akkompagnementer blev præsteret fra orkestrets side.

Kielland Lund havde styr på tropperne og dirigerede med akkuratesse og raffinement.

Det bidrog klart til, at orkestret i de fleste satser kom så godt fra land, som det faktisk gjorde.

Koret kunne godt have brugt flere mandsstemmer.

- Den kender vi. Det er en gammel travet. Herrerne gjorde dog fin fyldest i aftes og bidrog til at gøre oplevelsen af stort kor - ja, - stor! Andreas Winther Kaspersen leverede med sin klare bas og diktion fine oplevelser i Fynske Forår sammen med sine tre kollegaer, der også dækkede partierne i Elverskud - det indledende værk af Niels W. Gade. Ikke sært, at Hr. Oluf er tæt på at lade sig lokke af Iben Silbergs lysende smukke sopran i partiet som elverkongens datter.

Og en ligeså fængslende præstation fik vi med Tessa Kiilsholms stemningsgivende alt som den ængstelige moder, der advarer Oluf mod elverkongens fristelser. En fin og stolt Hr. Oluf, der dog segner til sidst, fik vi med Jens Christian Tvilums flotte tenor.

Med celloernes indsætning af hovedmotivet ovenpå de dybe bassers højtidelige lange toner i Ossian-ouverturen af Niels W. Gade blev der lagt op til en smuk gennemspilning.

De enkelte instrumentgrupper får her lov at vise sig fra deres mest indtagende sider, og det var en fornøjelse at mærke, hvordan orkestret til stadighed udvikler sig og pudser sine virkemidler op.

Kor, orkester og solister gav ekstranummer ovenpå publikums taktfaste bifald med en dejlig gentagelse af ' I østen stiger solen op' fra Elverskud.

Gribende og storslået i al sin billedskabende pragt.